

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 313

Doknr.
539495

Dato
08-02-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 11. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 180 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 180:

Ministeren bedes redegøre for den relevante lovgivning i sager, hvor en beboer gør udfald mod eller overfalder personale på et bosted, og personalet efterfølgende rejser krav om erstatning for svie og smerte samt tabt arbejdsfortjeneste.

Svar:

Til brug ved besvarelsen er der indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet, som har oplyst følgende om de almindelige erstatningsretlige regler:

”For så vidt angår erstatningskrav, der støttes på almindelige erstatningsretlige regler, henvises til svaret på spørgsmål nr. 178 (SOU alm. del) dateret dags dato. De heri nævnte principper gør sig både gældende for så vidt angår erstatningskrav mod beboeren og arbejdsgiveren (f.eks. en kommune).

Uddybende bemærkes, at man ved vurderingen af, om der er handlet culpøst, lægger vægt på, om skadevolderen har handlet på en måde, der adskiller sig fra et på handlingstidspunktet anerkendt adfærdsmønster.

Det følger af erstatningsansvarslovens § 24 b, stk. 1, 1. pkt., at en person, der pga. sindssygdom, hæmmet psykisk udvikling eller lignende har manglet evnen til at handle fornuftsmæssigt, som udgangspunkt er erstatningsansvarlig for sine handlinger på lige fod med andre.

Dette betyder, at personer med psykiske funktionsnedsættelser som udgangspunkt også kan ifalde erstatningsansvar, hvis de har handlet på en måde, der adskiller sig fra, hvad der er et anerkendt adfærdsmønster for personer uden psykiske funktionsnedsættelser.

Det følger dog samtidig af § 24 b, stk. 1, 2. pkt., at erstatningsansvaret kan lempes, hvis skadevolder var ude af stand til at handle fornuftsmæssigt, og det efter omstændighederne findes rimeligt, herunder pga. skadevolderens sindstilstand, handlingens beskaffenhed og muligheden for at få tabet erstattet hos andre, f.eks. via en forsikring eller hos medskadevoldere.

Det bemærkes endvidere, at den skadelidte har mulighed for at rejse et erstatningskrav i forbindelse med en eventuel straffesag som følge af et overfald. Kravet rejses som udgangspunkt over for gerningsmanden.

Efter offererstatningslovens § 1 yder staten erstatning og godtgørelse for personskade, der forvoldes ved overtrædelse af bl.a. straffeloven, i det omfang skaden ikke godtgøres af skadevolderen eller dækkes af forsikringsydelser eller andre ydelser, der har karakter af virkelig skadeserstatning.

Erstatning kan ydes, uanset om skadevolderen er under 15 år eller utilregnelig.

Som udgangspunkt er erstatning efter offererstatningsloven endvidere betinget af, at lovovertrædelsen, der har medført skaden, er anmeldt til politiet inden 72 timer, og at skadelidte under en eventuel straffesag nedlægger påstand om erstatning.

Udmålingen af erstatning og godtgørelse for personskade foretages efter bestemmelserne i erstatningsansvarsloven.

Afgørelse om erstatning efter offererstatningsloven træffes af Erstatningsnævnet.

Hvis staten udbetaler erstatning, vil skadevolder som udgangspunkt efterfølgende blive mødt med et regreskrav fra staten.”

Med venlig hilsen
Mai Mercado